

Tunne viinisi

Oulussa on järjestetty Weindorf-viinijuhlia jo sen verran monta kertaa, että niissä ei enää pääse keskittymään olennaiseen, vaan joutuu keskustelemaan viineistä. Sellainen on tapana piireissä, eikä ihme, kun ei koko touhussa muuten paljon järkeä olisikaan.

Ensinnäkin viinit täytyy tietysti oppia tuntemaan silmämäärin. Se on helppoa, sillä jos neste on tummanpunaista, se on nimeltään punaviiniä, jos se on vaaleanpunaista, se on roseeta ja jos se ei ole minkään väristä, se on joko valkoviiniä tai vettä. Muun värisiä viinejä ei ole saatavissa. Jos neste on ruskeaa, sitä kutsutaan olueksi tai kaljaksi.

Tällä viinitietoudella jo herättääkin seurueessa alustavaa huomiota, mutta jos haluaa tehdä vaikutuksen, kannattaa opetella ulkoa myös viinien ominaisuuksia. Ne lausutaan ääneen sen jälkeen, kun on ensin kaadettu lasiin pohjanpeitto, hölskytelty sitä nenän edessä ja purskutettu vähän aikaa suussa.

Jos viini maistuu tiskivedeltä, on tapana lausahata: "Mmmm, muikea, antava, ei erityisen runsas mutta silti kevyesti tanniinen." Viini joka aiheuttaa välittömän närästyksen, on "pirteän hyökkäävää, seepulisen lyhmeää, joskin hieman tumoa". Mille tahansa viinille kelpaa luonnehdinnaksi "veeti, mahkulaisen törö, jälkimaultaan aavistuksenomaisen pulpero".

Näillä arvioilla pääsee asiantuntijan maineeseen, sillä kukaan ei ymmärrä niistä senkään vertaa kuin arvioitsija itse.

Joku saattaa kuitenkin vielä väittää vastaan ja pitää esimerkiksi selvästi liiteroa punkkua hompsaisena. Tällaisen häirikön saa hiljaiseksi laukaisemalla, mistä viini on kotoisin. Yleensä se on Alkosta, mutta sitä ei viinipiireissä hyväksytä kotipaikaksi, vaan pitää valita jokin ulkomaalainen, mieluiten ranskalainen paikannimi.

Normaalitilanteessa riittää pari paikkakuntaa, mielellään P-kirjaimella alkavia, esimerkiksi Portoo tai Pusolee. Tosi viinimies ei hölmisty, vaikka pöytään kannettavien pullojen kyljessä lukisikin Bordeaux ja Beaujolais, ne tarkoittavat kumminkin aivan samaa. Huom! Pariisia ei kannata mainita viinin kotiseutuna, vaikka se alkaakin P:llä ja on Ranskassa.

Paikkakunnan jälkeen pitää muistaa sanoa myös "Satoo mmmehbmömqui". Se ei tarkoita viinisadon määrää, kuten luulisi, vaan viinitilaa, jonka nimi on mmmehbmömqui. Nimen lausumisessa kannattaa olla tarkka, ettei siitä saa selvää, sillä kukaan ei ota tosissaan viinitilaa jonka nimen joku osaa lausua.

Lopullisesti porukka lyödään ällikällä kertomalla, miltä vuodelta ja miltä rinteeltä litku on peräisin. Vuosiluvuissa ei kannata mennä vuotta 1985 kauemmaksi taaksepäin, koska se ei ole uskottavaa, eikä vuotta 1995 lähemmäs, koska sellainen viini on liian nuorta. Rinteeksi taas kannattaa yleensä pläjäyttää lounaisrinne, koska se kuulostaa suotuisalta, muttei kuitenkaan sillä lailla arvaukselta kuin etelärinne.

